

Samenwerkingsakkoord van 5 maart 2020 tot wijziging van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval

Gelet op de Richtlijn (EU) 2015/720 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2015 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende de vermindering van het verbruik van lichte plastic draagtassen;

Gelet op de Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen;

Gelet op de Richtlijn (EU) 2018/852 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval;

Gelet op het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur en meer in het bijzonder artikel 92bis, §1 en het artikel 6, §1, II 2°;

Gelet op het decreet van het Waalse Parlement van 16 februari 2017 houdende ontbinding van de "Office wallon des déchets" (Waalse dienst voor afvalstoffen) en tot wijziging van het decreet van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen, het decreet van 19 december 2002 houdende invoering van een financiële centralisatie van de thesaurieën van de Waalse instellingen van openbaar nut, Boek I van het Milieuwetboek en het fiscaal decreet van 22 maart 2007 tot bevordering van afvalpreventie en -valorisatie in het Waalse Gewest en houdende wijziging van het decreet van 6 mei 1999 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillen inzake de directe gewestelijke belastingen;

Gelet op het Besluit van de Waalse Regering van 11 april 2019 tot wijziging van het besluit van de Waalse Regering van 19 juli 2018 betreffende de organieke personeelsformatie van de Waalse Overheidsdienst;

Overwegende dat de Richtlijn (EU) 2018/852 de definitie van "hergebruik" heeft geschrapt en een nieuwe definitie van "herbruikbare verpakking" heeft toegevoegd; dat deze moet worden overgenomen;

Overwegende dat e-commerce, zijnde de verkoop van producten via het internet, een steeds groter marktaandeel inneemt;

Overwegende dat e-commerceverkopers volgens de bepalingen van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 weldegelijk verpakkingsverantwoordelijke kunnen zijn in de zin van de wet; dat evenwel het Samenwerkingsakkoord nog niet expliciet verwijst naar de mogelijkheid van e-commerce;

Overwegende dat met name buitenlandse e-commercebedrijven zich hierdoor de vraag stellen of zij gevisieerd worden door de bepalingen van het Samenwerkingsakkoord; dat deze onduidelijkheid moet worden weggenomen; dat daarom de definitie van de "verpakkingsverantwoordelijke" moet worden verduidelijkt, teneinde mogelijke marktverstoringen tegen te gaan;

Overwegende dat buitenlandse bedrijven die verpakkingsverantwoordelijke zijn, op dezelfde manier als Belgische bedrijven moeten aanspreekbaar zijn in het kader van een controle door de hiervoor bevoegde ambtenaren; dat het daarom noodzakelijk is om beroep te doen op een in België gevestigde gevolmachtigde; dat deze gevolmachtigde er ook voor kan zorgen dat deze bedrijven gemakkelijker toegang krijgen tot de Belgische markt;

Overwegende dat het aangewezen is om aan de erkende organismen voor het beheer van verpakkingsafval toe te laten om desgewenst zelf ook op te treden als een in België gevestigde gevolmachtigde;

Overwegende dat het aangewezen is om de definitie van “Bevoegde Gewestelijke administratie” aan te passen, ingevolge het decreet van het Waalse Parlement van 16 februari 2017 dat voorziet in de ontbinding van het Office wallon des déchets (de Waalse dienst voor afvalstoffen); dat ook de toevoeging “BIM” aan “Leefmilieu Brussel” kan geschrapt worden;

Overwegende dat de algemene doelstellingen van het Samenwerkingsakkoord in overeenstemming moeten worden gebracht met artikel 5 van de Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval, zoals gewijzigd door de Richtlijn (EU) 2018/852, alsook met het beleid van de Gewesten ter ondersteuning van « recycled content » in verpakkingen;

Overwegende dat het noodzakelijk is om de recyclagedoelstellingen van het Samenwerkingsakkoord aan te passen aan de minimale recyclagedoelstellingen per materiaal die opgelegd worden door de Richtlijn (EU) 2018/852, die gevoelig hoger liggen dan de recyclagedoelstellingen per materiaal die door het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 worden opgelegd;

Overwegende dat de nieuwe recyclagedoelstellingen per materiaal moeten afgewogen worden ten opzichte van de resultaten die nu reeds worden behaald door de erkende organismen en door de verpakkingsverantwoordelijken die individueel aan de terugnameplicht voldoen;

Overwegende dat de nieuwe recyclagedoelstellingen per materiaal, voor alle materialen behalve plastics, nu reeds gehaald worden en dus zeer realistisch zijn; dat de wettelijke doelstelling dus vooral beoogt om het huidige hoge niveau van milieubescherming te behouden;

Overwegende dat ook voor de huishoudelijke plastics, omwille van de invoering van de selectieve inzameling van de huishoudelijke restplastics via de uitgebreide PMD-inzameling, een zeer ambitieuze doelstelling kan worden gesteld die nog steeds realistisch is;

Overwegende dat voor de bedrijfsmatige plastics de ambitieuze doelstellingen de realiteit van het terrein inzake bedrijfsmatig (verpakkings-) afval moeten weerspiegelen;

Overwegende dat de verhoging van de recyclagedoelstellingen mede is ingegeven door het strategisch belang van de “circulaire economie”, namelijk om maximaal de schaarse en waardevolle grondstoffen in het systeem te houden;

Overwegende dat de bepalingen ook een verankering zijn van vrijwillige engagementen die het bedrijfsleven opgenomen heeft;

Overwegende dat sommige drank- en voedsel verpakkingen specifiek geschikt zijn voor consumptie “on-the-go” en dat deze verpakkingen daarom voor een deel in het zwerfvuil terecht komen, waar ze een bijzonder hoge maatschappelijke kost veroorzaken;

Overwegende dat de graad van selectieve inzameling en recyclage van de verpakkingen die thuis worden geconsumeerd, reeds bijzonder hoog is;

Overwegende dat het aangewezen is om de graad van selectieve inzameling en recyclage te verhogen van de verpakkingen die “out-of-home”, d.w.z. buitenshuis, worden geconsumeerd; dat een deel van deze consumptie bestaat uit consumptie “on-the-go”;

Overwegende dat een specifieke en bijzonder ambitieuze doelstelling van 90% voor de selectieve inzameling en recyclage van drankverpakkingen aangewezen is om de aanwezigheid van drankverpakkingen in het zwerfvuil tegen te gaan; dat deze doelstelling nog steeds realistisch is;

Overwegende dat het eveneens bijzonder ambitieus, maar realistisch is om 95% van de huishoudelijke verpakkingen in te zamelen en te recycleren; dat deze doelstelling noodzakelijk is om het aandeel van de huishoudelijke verpakkingen, andere dan drankverpakkingen, die zich in het zwerfvuil bevinden, te beperken;

Overwegende dat deze laatste doelstelling geenszins strijdig is met de Europese regelgeving; dat de 12de overweging bij de Richtlijn (EU) 2018/852 van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval duidelijk maakt dat de maximumdoelstelling voor recyclage van verpakkingsafval niet langer nodig is;

Overwegende dat de Richtlijn (EU) 2018/851 algemene minimumvereisten voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid bepaalt; dat in dat kader voorzien wordt dat “de financiële bijdragen die de producent van het product betaalt om aan zijn verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid te voldoen (...) in geval van collectieve uitvoering van de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, indien mogelijk, voor afzonderlijke producten of groepen van soortgelijke producten worden gedifferentieerd, met name door rekening te houden met duurzaamheid, repareerbaarheid, herbruikbaarheid en recycleerbaarheid en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen, waarbij wordt uitgegaan van de gehele levenscyclus, in afstemming met de in het betreffende recht van de Unie opgenomen vereisten en, wanneer beschikbaar, op basis van geharmoniseerde criteria, om ervoor te zorgen dat de interne markt goed functioneert”;

Overwegende dat artikel 13, §1, 4° van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008, dat bepaalt welke elementen mogen in rekening genomen bij de berekening van de tarieven voor het erkende organisme voor huishoudelijk verpakkingsafval, moet aangepast worden om rekening te houden met de nieuwe elementen die voorzien worden door de Europese richtlijn;

Overwegende dat de Gewesten geconfronteerd worden met een dringende maatschappelijke behoefte, namelijk de nood tot intensifiëring van de strijd tegen zwerfvuil;

Overwegende dat het erkende organisme voor het beheer van verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong, de v.z.w. Fost Plus, op vrijwillige basis financiële engagementen is aangegaan ten aanzien van de drie Gewesten, met als uitdrukkelijke doelen de strijd tegen de aanwezigheid van verpakkingen in het zwerfvuil en het verbeteren van het leefklimaat;

Overwegende dat Fost Plus een functionele openbare dienst is; dat Fost Plus momenteel het enige erkende organisme voor huishoudelijk verpakkingsafval is; dat een verpakkingsverantwoordelijke voor huishoudelijk verpakkingsafval, die niet individueel aan de terugnameplicht kan voldoen, dus enkel bij Fost Plus terecht kan om zijn terugnameplicht te vervullen;

Overwegende dat artikel 13, §1, 4° van het Samenwerkingsakkoord bepaalt waarvoor de bijdrage van de verpakkingsverantwoordelijken aan de werking van Fost Plus concreet kan gebruikt worden; dat de aanwending van deze bijdrage beperkt is tot het vervullen van de terugnameplicht; dat ook de bijdrage aan het beleid van de Gewesten, zoals voorzien in artikel 13, §1, 12° van het Samenwerkingsakkoord, kadert binnen de terugnameplicht in ruime zin, doordat de totale jaarlijkse bijdrage aan het beleid van de Gewesten overeenkomt met de verwerkingskost van de tonnages die Fost Plus nog niet selectief inzamelt;

Overwegende dat Fost Plus op vrijwillige basis zijn financieel engagement inzake openbare netheid en met name de strijd tegen de aanwezigheid van verpakkingen in zwerfvuil heeft vergroot, meer specifiek door het vestigen van een nieuwe “aanvullende bijdrage”; dat dit evenwel haaks staat op de bepalingen van het Samenwerkingsakkoord, zodat een verduidelijking zich opdringt;

Overwegende dat het ook belangrijk is een aantal strikte randvoorwaarden te formuleren voor een dergelijk vrijwillig engagement, teneinde de rechten van de verpakkingsverantwoordelijken te vrijwaren;

Overwegende dat een gelijke behandeling van de Gewesten absoluut noodzakelijk is, gelet op artikel 6, §1, VI, 2°, derde lid, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, krachtens dewelke de Gewesten hun bevoegdheden moeten uitoefenen met naleving van het principe van het vrij verkeer van goederen evenals van het algemeen wetgevend kader van de economische unie en monetaire eenheid van het land;

Overwegende dat het oorspronkelijke en unieke doel van het door Fost Plus vrijwillig aangegane engagement, namelijk de strijd tegen de aanwezigheid van verpakkingen in het zwerfvuil, geenszins mag verlaten worden;

Overwegende dat Fost Plus in het kader van zijn vrijwillig financieel engagement rekening dient te houden met het beginsel ‘de vervuiler betaalt’, zodat Fost Plus erop moet toezien dat de verhoging van de bijdragen voor de verpakkingsverantwoordelijken niet tot gevolg heeft dat zij moeten betalen voor vervuiling die zij niet (alleen) hebben veroorzaakt;

Overwegende dat de Gewesten verwachten dat de bijdragen aan het financieel engagement van de verschillende sectoren in verhouding staat tot hun respectievelijke verantwoordelijkheid voor de vervuiling;

Overwegende dat de leden van de v.z.w. Fost Plus zich moeten kunnen uitspreken over het vrijwillig aangegane engagement;

Overwegende dat het door Fost Plus aangegane financieel engagement ondubbelzinnig moet zijn en op voorhand vastgelegd; dat hierover een totale financiële transparantie moet zijn ten aanzien van de Interregionale Verpakkingscommissie;

Overwegende dat de bijkomende financiering boekhoudkundig duidelijk te onderscheiden moet zijn van de normale tarificatie van Fost Plus; dat ook geen financiering kan gebeuren vanuit bijdragen die de verpakkingsverantwoordelijken in het verleden betaald hebben, met name voordat de leden zich ooit hebben kunnen uitspreken over dit bijkomende engagement;

Overwegende dat een aanpassing van het Samenwerkingsakkoord noodzakelijk is om aan de burgers rechtszekerheid te bieden;

Overwegende dat verpakkingsafval aanwezig in de stroom “Klein Gevaarlijk Afval (KGA)” in het Vlaamse Gewest, in de stroom “Déchets Spéciaux des Ménages (DSM)” in het Waalse Gewest en in de stroom “Huishoudelijk Chemisch Afval (HCA)” in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een bijzonder hoge verwerkingskost met zich meebrengt;

Overwegende dat deze verwerkingskost tot op heden ten laste van de gemeenschap is;

Overwegende dat deze verwerkingskost in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, zoals omschreven in de Europese Richtlijnen, bij de “verpakkingsverantwoordelijken” zou moeten liggen;

Overwegende dat een verpakkingsverantwoordelijke die dergelijke verpakkingen op de markt brengt, in realiteit deze nooit individueel kan terugnemen; dat deze verpakkingen zich steeds zullen bevinden in de bijzondere inzamelingen die, overeenkomstig de Gewestelijke reglementeringen, worden georganiseerd voor deze stromen;

Overwegende dat een overdracht van de financiële verantwoordelijkheden voor de verwerkingskosten van deze stroom aan het erkende organisme voor huishoudelijk verpakkingsafval daarom aangewezen is;

Overwegende dat de Richtlijn (EU) 2015/720 van het Europees Parlement en van de Raad van 29 april 2015 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende de vermindering van het verbruik van lichte plastic draagtassen de verplichting invoert voor de lidstaten om vanaf 27 mei 2018 aan de Europese Commissie verslag uit te brengen over het jaarlijkse verbruik van lichte plastic draagtassen;

Overwegende dat elk van de Gewesten een eigen beleid voert inzake plastic draagtassen;

Overwegende dat een uitbreiding van de informatieplicht van de verpakkingsverantwoordelijke en van het erkend organisme noodzakelijk is om aan de Europese rapporteringsplicht te kunnen voldoen en om uitvoering te geven aan het beleid van de Gewesten inzake plastic draagtassen;

Overwegende dat plastic draagtassen bestemd zijn voor gebruik door huishoudens, zodat het afval van deze draagtassen verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong is;

Overwegende dat de modaliteiten van de Europese rapporteringsplicht op eenvoudige manier kunnen bepaald en dus ook veranderd worden door de Europese Commissie; dat daarom de praktische modaliteiten van de informatieplicht van de verpakkingsverantwoordelijke en van het erkend organisme moeten ingevuld worden door de Interregionale Verpakkingscommissie; dat dit voor de individuele verpakkingsverantwoordelijken kan gebeuren door deze modaliteiten op te nemen in het aangifteformulier, waarvan het model wordt vastgesteld door de Interregionale Verpakkingscommissie, en dat dit voor het erkende organisme kan gebeuren door deze modaliteiten op te nemen in de erkenning van het organisme; dat zowel het aangifteformulier als de erkenning op korte termijn gemakkelijk aanpasbaar zijn;

Overwegende dat het aangewezen is om de belangrijkste definities uit de Richtlijn (EU) 2015/720 ook in het wettelijke kader op te nemen; dat het evenwel niet is aangewezen om de definitie van “onder invloed van zuurstof afbreekbare plastic draagtassen” over te nemen, omdat deze definitie niet relevant is in het kader van huidig samenwerkingsakkoord en daarenboven refereert naar “oxo-degradeerbare kunststoffen”, zoals gedefinieerd in artikel 3 van de Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu; dat het artikel 5 van deze richtlijn aan de lidstaten oplegt om te verbieden dat producten vervaardigd uit oxo-degradeerbare kunststoffen, met inbegrip van draagtassen, in de handel worden gebracht; dat het uitvaardigen van een dergelijk verbod onder de federale bevoegdheid inzake de productnormen valt;

Overwegende dat bij de totstandkoming van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 de Gewesten hebben nagelaten om de evaluatie van het personeel van het Permanent Secretariaat van de Interregionale Verpakkingscommissie uit te werken; dat hierdoor de personeelsleden van het Permanent Secretariaat geëvalueerd worden volgens de regels van de administratie, door wie deze leden concreet ter beschikking werden gesteld;

Overwegende dat, teneinde het interregionale karakter van de Verpakkingscommissie te verzekeren en haar toe te laten haar specifieke opdrachten op een goede manier verder te zetten, het nodig is om de evaluatie van de directeur en de diensthoofden binnen de Interregionale Verpakkingscommissie te organiseren;

Overwegende dat enkel het Beslissingsorgaan van de Interregionale Verpakkingscommissie redelijkerwijs verantwoordelijk kan worden gesteld voor de evaluatie van het leidinggevend personeel van het Permanent Secretariaat;

Overwegende dat artikel 2 van de wet van 19 december 1974 ‘tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel’ en artikel 3 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 ‘tot aanwijzing van de grondregelingen in de zin van artikel 2, §1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel’ het noodzakelijk maken om een voorafgaande onderhandeling te voeren met de representatieve vakorganisaties in de daartoe opgerichte comités, over eventuele bijzondere modaliteiten voor de evaluatie van de directeur en de diensthoofden;

Overwegende dat een actualisatie van de hoogte van de administratieve geldboetes wenselijk is; dat deze sinds 2008 niet meer werd aangepast;

Overwegende dat de strafrechtelijke geldboetes geactualiseerd worden door het mechanisme van de gerechtelijke opdecimen; dat deze opdecimen bij de laatste aanpassing van de boetebedragen in het Samenwerkingsakkoord in 2008 een verhoging van de strafrechtelijke boetes met een factor 5,5 inhielden; dat de opdecimen vandaag een verhoging van de strafrechtelijke boetes met een factor 8 inhouden;

Overwegende dat het aangewezen is om de administratieve geldboetes in dezelfde mate te laten stijgen als de strafrechtelijke geldboetes;

Overwegende dat huidig samenwerkingsakkoord op 27 mei 2019 werd aangemeld bij de Europese Commissie overeenkomstig artikel 5, lid 1 van de Richtlijn (EU) 2015/1535; dat de statu-quoperiode bepaald in artikel 6 van voornoemde richtlijn afgelopen is op 28 augustus 2019;

Na advies van de Raad van State,

Artikel 1. Artikel 2, 9° van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt vervangen door de volgende tekst: “9° «Herbruikbare verpakking»: iedere verpakking die is bestemd, is ontworpen en in de handel is gebracht om binnen haar levensduur verscheidene omlopen te maken door opnieuw te worden gevuld of gebruikt voor hetzelfde doel als waarvoor zij is ontworpen;”.

Art. 2. Aan artikel 2, 20° van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval worden de volgende alinea’s toegevoegd: “Elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die gevestigd is buiten het Belgische grondgebied en die, via

verkoop op afstand, rechtstreeks producten verkoopt aan particuliere huishoudens op het Belgische grondgebied, wordt beschouwd als verpakkingsverantwoordelijke in de zin van b).

De persoon bedoeld in de vorige alinea wijst een op het Belgische grondgebied gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon aan als gevolmachtigde die verantwoordelijk is voor het nakomen van de verplichtingen van de verpakkingsverantwoordelijke.

Buiten het geval van verkoop op afstand, kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die gevestigd is buiten het Belgische grondgebied en die de hoedanigheid van verpakkingsverantwoordelijke bezit, een op het Belgische grondgebied gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon aanduiden als gevolmachtigde die verantwoordelijk is voor het nakomen van de verplichtingen van de verpakkingsverantwoordelijke.

De op het Belgische grondgebied gevestigde gevolmachtigde is onderworpen aan dezelfde verplichtingen als de verpakkingsverantwoordelijke. Waar in de artikelen 29, 31 en 32 de verpakkingsverantwoordelijke wordt vermeld, moet ook deze gevolmachtigde worden gelezen.

Een gevolmachtigde wordt aangewezen via een schriftelijke volmacht vooraleer er producten op de markt worden gebracht. Deze volmacht wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de Interregionale Verpakkingscommissie. Bij beëindiging van de volmacht wordt de Interregionale Verpakkingscommissie onmiddellijk door beide partijen schriftelijk op de hoogte gebracht en wordt er een nieuwe gevolmachtigde aangewezen.”.

Art. 3. Artikel 2, 25° van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt vervangen door de volgende tekst: “25° «Bevoegde Gewestelijke administratie»: voor wat betreft het Vlaamse Gewest, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij; voor wat betreft het Waalse Gewest, de Service public de Wallonie Agriculture, Ressources naturelles et Environnement; voor wat betreft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, Leefmilieu Brussel;”.

Art. 4. Aan artikel 2 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval worden de volgende alinea's toegevoegd: “28° «plastic»: een polymeer in de zin van artikel 3, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad waaraan additieven of andere stoffen kunnen zijn toegevoegd, en dat kan fungeren als structureel hoofdbestanddeel van draagtassen of van andere verpakkingen;

29° «plastic draagtassen»: van plastic gemaakte draagtassen, met of zonder handgreep, die aan consumenten wordt verstrekt op de plaats van verkoop van goederen of producten;

30° «lichte plastic draagtassen»: plastic draagtassen met een wanddikte van minder dan 50 micron;

31° «zeer lichte plastic draagtassen»: plastic draagtassen met een wanddikte van minder dan 15 micron die om hygiënische redenen zijn vereist of als primaire verpakking voor losse levensmiddelen worden verstrekt als dit helpt om voedselverspilling te voorkomen.”.

Art. 5. In artikel 3, §1 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt het punt 3° vervangen door de volgende tekst: “3° het bevorderen van de verhoging van het aandeel van herbruikbare verpakkingen die op de markt worden gebracht en van hergebruikssystemen voor verpakkingen, het bevorderen en opleggen van de nuttige toepassing, in het bijzonder de recyclage, het bevorderen van de verhoging van het aandeel van gerecycleerde materialen in de verpakkingen die op de markt worden gebracht, alsook het verminderen van het aandeel verpakkingsafval in de niet-selectieve inzameling;”.

Art. 6. In artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt de §3 vervangen door de volgende tekst: “§3. Vanaf het kalenderjaar volgend op de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord van 5 maart 2020 waarbij dit samenwerkingsakkoord gewijzigd is, moeten tevens voor de verschillende verpakkingsmaterialen de volgende minimale recyclagepercentages voor het volledige Belgische grondgebied worden behaald:

- 90% in gewicht voor glas;
- 90% in gewicht voor papier/karton;
- 90% in gewicht voor drankkartons;
- 90% in gewicht voor ferrometalen;
- 75% in gewicht voor aluminium;
- 50% in gewicht voor kunststoffen;
- 80% in gewicht voor hout.

Voor verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong moet vanaf het kalenderjaar 2023 voor kunststoffen in gewicht minimaal 65% recyclage worden behaald voor het volledige Belgische grondgebied.

Voor verpakkingsafval van bedrijfsmatige oorsprong moet vanaf het kalenderjaar 2023 voor kunststoffen in gewicht minimaal 55% recyclage worden behaald voor het volledige Belgische grondgebied.

Voor verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong moet vanaf het kalenderjaar 2030 voor kunststoffen in gewicht minimaal 70% recyclage worden behaald voor het volledige Belgische grondgebied.

Voor verpakkingsafval van bedrijfsmatige oorsprong moet vanaf het kalenderjaar 2030 voor kunststoffen in gewicht minimaal 65% recyclage worden behaald voor het volledige Belgische grondgebied.

De hierboven te behalen recyclagepercentages worden berekend volgens de modaliteiten bepaald door de Interregionale Verpakkingscommissie overeenkomstig het Europees recht.”.

Art. 7. In artikel 9 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt het punt 2° vervangen door de volgende tekst: “2° als uitsluitend statutair doel hebben het voor rekening van de leden ten laste nemen van de terugnameplicht krachtens artikel 6 van dit akkoord, desgevallend uitgebreid met het optreden als gevolmachtigde die verantwoordelijk is voor het nakomen van de verplichtingen van een buiten het Belgische grondgebied gevestigde verpakkingsverantwoordelijke;”.

Art. 8. §1. In artikel 13, §1 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt na punt 2° een punt 2bis° ingevoegd met de volgende tekst: “2bis°: tegen 2022 minstens 90% van de drankverpakkingen inzamelen en recycleren;”.

§2. In artikel 13, §1 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt na punt 2bis° een punt 2ter° ingevoegd met de volgende tekst: “2ter°: tegen 2025 minstens 95% van de huishoudelijke verpakkingen inzamelen en recycleren;”.

Art. 9. Artikel 13, §1, 4° van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt vervangen door de volgende tekst: “4° de bijdrage van de contractanten berekenen per verpakkingsmateriaal in verhouding tot:

- de reële en volledige kosten verbonden aan elk materiaal;
- de opbrengsten van de verkoop van de ingezamelde en gesorteerde materialen;
- de mate waarin elk materiaal bijdraagt aan het behalen van de doelstellingen van de terugnameplicht
- de duurzaamheid, repareerbaarheid, herbruikbaarheid, recycleerbaarheid en aanwezigheid van gevaarlijke stoffen;

en dit met het oog op de financiering van de reële en volledige kostprijs van:

- de bestaande en nog te verwezenlijken selectieve inzamelingen volgens de modaliteiten bepaald door de rechtspersoon van publiekrecht die voor zijn grondgebied verantwoordelijk is voor de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen;
- de selectieve inzameling van een stroom verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong door een gewestelijke instantie;
- de recyclage en de nuttige toepassing, met inbegrip van het eventuele ketendeficit;
- de operationele informatie en de sensibilisatie betreffende deze inzamelingen bij het publiek;
- de sortering van het ingezamelde verpakkingsafval;
- de verwijdering van de reststoffen van de sortering, de recyclage en de nuttige toepassing van het verpakkingsafval;
- vanaf 1 januari 2021: de recyclage, de nuttige toepassing en de eventuele verwijdering van het verpakkingsafval dat verontreinigd is door gevaarlijke stoffen of die deze heeft bevat;

en teneinde bij te dragen tot het beleid van de Gewesten inzake verpakkingsafval, door middel van de bijdragen voorzien in 12° en door het vrijwillig aangaan van financiële engagementen, waarbij aan het geheel van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de financiële engagementen per inwoner en per jaar die worden aangegaan in elk Gewest, zijn identiek;
- b) de financiële engagementen worden aangegaan voor de strijd tegen zwerfvuil van verpakkingen;
- c) de financiële engagementen worden expliciet goedgekeurd door de bevoegde statutaire organen van het erkende organisme;
- d) de financiële engagementen worden op voorhand en op ondubbelzinnige wijze bepaald;
- e) de financiële engagementen worden gefinancierd door een bijzondere toeslag bovenop de normale tarieven van het erkende organisme, die kan variëren in functie van het aandeel in het zwerfvuil van bepaalde sectoren, en worden niet gefinancierd vanuit de reserves of de provisies van het erkende organisme;
- f) het erkende organisme gaat in op elke vraag tot transparantie en toelichting betreffende deze financiële engagementen vanwege de Interregionale Verpakkingscommissie.”.

Art. 10. §1. In artikel 18, §1 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt na punt 2° een punt 2bis° ingevoegd met de volgende tekst: “2bis° voor zover het gaat om verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong, de totale hoeveelheid in de handel gebrachte plastic draagtassen, uitgedrukt in kilogram en aantal eenheden, onderverdeeld in eenmalige verpakkingen en herbruikbare verpakkingen en verder onderverdeeld in de categorieën die door de Interregionale Verpakkingscommissie worden bepaald, met als doel uitvoering te geven aan het beleid van de Gewesten inzake plastic draagtassen en te voldoen aan de Europese rapporteringsplichten van de Gewesten;”.

§2. In artikel 18, §3 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt de §3 vervangen door de volgende tekst: “§3. Ingeval de verpakkingsverantwoordelijke een erkend organisme gelast met de uitvoering van zijn terugnameplicht, maakt het erkende organisme minstens de gegevens vereist in §1, 1°, 2bis°, 3°, 4° en 5° van dit artikel, voor elk van zijn contractanten, over aan de Interregionale Verpakkingscommissie. Het erkende organisme kan de gegevens vereist in §1, 3° van dit artikel geglobaliseerd weergeven voor het geheel van zijn contractanten.”.

Art. 11. Artikel 23, §2 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt vervangen door de volgende tekst: “§2. De leden van het Permanent Secretariaat die ter beschikking gesteld zijn door de Gewestelijke Regeringen, blijven, behoudens in geval van verlof voor opdracht, onderworpen aan de statutaire bepalingen die op hen van toepassing zijn, met uitzondering van de volgende alinea's. Het dagelijkse toezicht op de werking van de leden van het Permanent Secretariaat ligt bij de directeur, die, desgevallend, hierover verslag uitbrengt bij de administratie, door wie deze leden concreet ter beschikking werden gesteld.

Het Beslissingsorgaan keurt jaarlijks het werkprogramma voor het Permanent Secretariaat goed. Het stelt een functiebeschrijving op en bepaalt de doelstellingen die jaarlijks moeten gehaald worden door de Directeur en de Diensthoofden van het Permanent Secretariaat. De Directeur en de Diensthoofden van het Permanent Secretariaat worden jaarlijks geëvalueerd door het Beslissingsorgaan op basis van de

doelstellingen die voor hen bepaald werden. Deze evaluaties worden ter kennis gebracht van de administratie, door wie deze leden concreet ter beschikking werden gesteld.

De modaliteiten voor de jaarlijkse evaluatie van de Directeur en de Diensthoofden van het Permanent Secretariaat, worden, na onderhandeling met de representatieve vakorganisaties in de daartoe opgerichte comités, vastgelegd in het huishoudelijke reglement bedoeld in §3.”

Art. 12. Artikel 31 van het Samenwerkingsakkoord van 4 november 2008 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval wordt vervangen door de volgende tekst: “§1. De leden van het Permanent Secretariaat van de Interregionale Verpakkingscommissie kunnen een administratieve geldboete opleggen aan de verpakkingsverantwoordelijke bedoeld in artikel 4, §1 die zijn verplichting niet heeft toevertrouwd aan een rechtspersoon in de zin van artikel 4, §2, en die hetzij geen algemeen preventieplan indient overeenkomstig artikel 4, §1, eerste lid, hetzij, nadat de Interregionale Verpakkingscommissie het algemeen preventieplan heeft geweigerd, niet binnen de overeenkomstig artikel 5, §1, tweede lid bepaalde termijn een algemeen preventieplan indient dat aangepast is aan het geheel van de door de Interregionale Verpakkingscommissie gemaakte opmerkingen. De administratieve geldboete bedraagt 3636,25 euro.

De leden van het Permanent Secretariaat van de Interregionale Verpakkingscommissie kunnen een administratieve geldboete opleggen aan de rechtspersoon in de zin van artikel 4, §2 die hetzij geen algemeen preventieplan indient overeenkomstig artikel 4, §1, eerste lid, hetzij, nadat de Interregionale Verpakkingscommissie het algemeen preventieplan heeft geweigerd, niet binnen de overeenkomstig artikel 5, §1, tweede lid bepaalde termijn een algemeen preventieplan indient dat aangepast is aan het geheel van de door de Interregionale Verpakkingscommissie gemaakte opmerkingen. De administratieve geldboete bedraagt 3636,25 euro per verpakkingsverantwoordelijke die zijn verplichting aan deze rechtspersoon heeft opgedragen. Het totale bedrag van de administratieve geldboete mag evenwel niet hoger zijn dan 36362,50 euro.

§2. De leden van het Permanent Secretariaat van de Interregionale Verpakkingscommissie kunnen een administratieve geldboete opleggen aan de verpakkingsverantwoordelijke of het erkende organisme dat de vastgestelde percentages, uitgedrukt in ton per jaar, die moeten bereikt worden conform de artikelen 6 of 12, niet bereikt binnen de opgelegde termijnen. De administratieve geldboete bedraagt:

1° 727,25 euro voor elke aangevatte ton verpakkingsafval die, binnen de vooropgestelde termijnen, niet nuttig werd toegepast of verbrand met terugwinning van energie in afvalverbrandingsinstallaties, en;

2° 1454,50 euro voor elke aangevatte ton verpakkingsafval die, binnen de vooropgestelde termijnen, niet werd gerecycleerd.

Het totale bedrag van de administratieve geldboete mag evenwel niet hoger zijn dan 36362,50 euro.

De administratieve geldboete wordt berekend op basis van de beschikbare gegevens van de Interregionale Verpakkingscommissie.

§3. De leden van het Permanent Secretariaat van de Interregionale Verpakkingscommissie kunnen een administratieve geldboete opleggen aan het erkende organisme dat een waarschuwing heeft gekregen in de zin van artikel 30, 1ste alinea, en dat de maatregelen die deze waarschuwing vermeldt niet of niet tijdig uitvoert. De administratieve geldboete bedraagt 727,25 euro per dag dat de maatregelen niet worden uitgevoerd, te rekenen vanaf de dag volgend op de ontvangst van de waarschuwing, behoudens indien de waarschuwing zelf een latere datum voorziet voor het kunnen ingaan van de geldboete.

Het totale bedrag van de administratieve geldboete mag evenwel niet hoger zijn dan 14545,00 euro.

§4. De leden van het Permanent Secretariaat van de Interregionale Verpakkingscommissie kunnen een administratieve geldboete opleggen aan:

1° de verkoper of de bedrijfsmatige ontpakker die de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 17 niet nakomt;

2° de verpakkingsverantwoordelijke die de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 18 niet nakomt;

3° de verkoper die de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 22 niet nakomt.

De administratieve geldboete bedraagt 727,25 euro.

§5. Bij samenloop van verschillende inbreuken wordt alleen de hoogste administratieve geldboete opgelegd.

Indien er binnen de drie jaar na een strafrechtelijke veroordeling voor een van de misdrijven bepaald in artikel 32, of na het opleggen van een administratieve geldboete, een nieuwe overtreding wordt gepleegd, worden de bedragen vermeld in dit artikel verdubbeld."

Art. 13. Dit Samenwerkingsakkoord treedt in werking bij de inwerkingtreding van zijn laatste akte houdende instemming.

Brussel, 5 maart 2020

De minister-president van de Vlaamse regering,

J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Z. DEMIR

De minister-president van het Waalse Gewest,

E. DI RUPO

De Waalse minister van Leefmilieu, Natuur, Bos, Platteland en Dierenwelzijn,

C. TELLIER

De minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

R. VERVOORT

De Brusselse minister van Klimaattransitie, Leefmilieu, Energie en Participatieve Democratie,

A. MARON